

Tisztelt Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság!

A **Dr. Nagy Magdolna** (1055 Budapest, Szent István krt. 29. II.em. 18.) ügyvéd által képviselt [REDACTED] felperesnek a [REDACTED] ellen kinevezés határozott időre szóló kikötése semmisségének megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságon **3.M.1653/2010. sz.** alatt indított, a Pest Megyei Bíróságon **8.Mf.22.611/2011/2. sz.** alatt befejezett és a Kúria **Mfv.II. 10.237/2012/3. számú végzésével felülvizsgált perében** a felülvizsgálati eljárásban hozott végzés ellen, melyet 2013.01.10-én a jogi képviselő vett át, határidőben az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztek elő és a Pp 359/B § (1) bekezdésére hivatkozással kérem a Budakörnyéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomat, az Alkotmánybíróságra terjessze fel.

Alkotmánybíróság

1535 Budapest

Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Aluírott [REDACTED] a csatolt jogi segítségnyújtó határozattal képviselőm, **dr. Nagy Magdolna ügyvéd, mint jogi segítő** (levélcím: 1055 Budapest, Szent István krt. 29. II.em. 18.) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény (Abtv.) 27.§ a-b. bekezdésére hivatkozással terjesztem elő **alkotmányjogi panasz indítványomat** és kérem, hogy a Kúria **Mfv. II. 10.237/2012/3. sz. végzésének** Alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság állapítsa meg és a végzést a **2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 43. § (1) bekezdésében biztosított jogkörénél fogva semmisítse meg, mivel a végzés rendelkezései sértik Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban Alaptörvény) Szabadság és felelősség fejezete XV. Cikkének (1) és (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.**

A 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § a-b. bekezdésére hivatkozással kérem továbbá az Alkotmánybíróságot, hogy a 2011. évi CLI. Törvény tv. 43. § 4.) bekezdésben biztosított jogkörénél fogva a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság elsőfokú **3.M.1653/2010/7. sz. végzését** és a Pest Megyei Bíróság másodfokú **8.Mf.22.611/2011/2. sz. végzését** is semmisítse meg, mert ezek is sértik az Alaptörvény Szabadság és felelősség fejezetének XV. Cikke (1) és (2) bekezdését, és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Előadom továbbá, hogy a Kúria végzése ellen – értelemszerűen - további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésemre, mert a Pp. rendelkezései a rendkívüli jogorvoslati eljárásban hozott végzés ellen további jogorvoslati lehetőséget nem biztosítanak. Az ügyben perújítás nincs folyamatban.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10 / 1095-0 / 2013
Érkezett:	2013 JÚL 12.
Példány:	2
Melléklet:	1
Kezelőiroda:	th e

Indokolás

A Pest Megyei Munkaügyi Bírósághoz 2010. december 23-án érkezett keresetemben annak megállapítását kértem – az Mt. 11. §-ban biztosított hároméves keresetindítási határidőn belül –, hogy az alperessel létesített közalkalmazotti jogviszonyom határozatlan időre jött létre, mert alperes a Kjt. 21. § (1) bekezdésében foglaltakat figyelmen kívül hagyva alkalmazott üres álláshelyen közalkalmazotti jogviszonyban s az így létrejött jogviszonyt határozatlan idejűnek kell tekinteni. Kértem továbbá a jogviszony helyreállítását és elmaradt munkabérem megfizetését is.

Fellebbezéssel megtámadott végzésében az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a kereseti kérelem elbírálása körében azt kellett vizsgálni, hogy a kereset előterjesztésére az Mt. 202. §-ban előírt harminc napos határidőt megtartottam-e és arra a következtetésre jutott, hogy a törvényben megállapított keresetindítási határidőt elmulasztottam.

Mint hogy jogviszonyom alperesnél a határozott idő lejártá miatt szűnt meg, fellebbezésemben sérelmeztem, hogy az elsőfokú ítélet jogellenesen terjeszti ki a közalkalmazotti jogviszony **megszüntése** esetén alkalmazandó harmincnapos keresetindítási határidőt a jogviszony **megszűnésére**. Hivatkoztam arra, hogy a Kjt. 25. § 1.) bek. szerint a határozott idő lejártával a közalkalmazotti jogviszony **megszűnik**. Az Mt. 202. § szerint a harmincnapos keresetindítási határidőt kell alkalmazni a munkaviszony (közalkalmazotti jogviszony) **megszüntése** esetén. Hivatkoztam arra, hogy a bíróság annak ellenére nem bírálta el kereseti kérelmemet, hogy határozott idejű kinevezésem kapcsán részleges semmisségre hivatkoztam és a törvény erejénél fogva a semmisségre bárki **határidő nélkül** hivatkozhat

Előadtam továbbá, hogy az az álláspont, hogy a határozott idő lejártára hivatkozással a munkáltató a jogviszonyt megszüntetheti, **kétszeres jogellenességet** feltételez: jogellenesen jár el a munkáltató akkor, amikor határozott időre nevezi ki a munkavállalót közalkalmazotti jogviszonyba, majd ismét jogellenesen jár el akkor, amikor ezt a (a határozott idejű kinevezés jogellenessége miatt amúgy is megszűnő) jogviszonyt még egyszer jogellenesen megszünteti.

Előadtam azt is, hogy néhány ítéletében a Legfelsőbb Bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a **jogviszony megszűnésére történő jogellenes hivatkozással a jogviszonyt** meg lehet szüntetni, és azóta a jogviszony megszűnésére történő jogellenes hivatkozást a bíróságok a jogviszony megszüntetésének tekintik. Hivatkoztam azonban arra is, hogy ez a jogértelmezés **törvényellenes** és számtalan jogi ellentmondáshoz vezet, így pl. a jogellenes megszüntetést a jogviszony megszűnésére történő jogellenes hivatkozás azért sem valósíthatja meg, mert a jogviszony – a határozott idejű szerződés lejártá miatt – akkor is megszűnik, ha a munkáltató egyáltalán **nem hivatkozik** a jogviszony megszűnésére. A megszűnésre hivatkozás egy **tényállítást**, amely a jogviszony megszűnését nem idézi elő, még akkor sem, ha az jogellenes. Joghatást itt egy mulasztás – a **határozatlan idejű szerződés létrehozásának elmulasztása** – vált ki, ez viszont nem tekinthető az Mt. 202. §-ban meghatározott „munkáltatói intézkedésnek”.

A másodfokú bíróság végzése szerint „az a különbségtétel, amire a felperes hivatkozik, hogy az ő esetében nem megszüntetésről, hanem megszűnésről van szó, a keresetindítás határidejét nem befolyásolja. A jogviszony megszűnése vagy **megszüntése** csupán a jogviszony **megszűnésének módját** jelöli, de nincs kihatással a keresetindítási határidőre.”

Felülvizsgálati kérelmemben előadtam, hogy fenti mondat nyelvtanilag értelmetlen, jelentésében zavaros, hiszen a jogviszony **megszüntése** nem jelölheti a jogviszony **megszűnésének módját**, a jogviszony megszűnését és megszüntetését a Kjt. 25. §-a

egyértelműen elkülöníti egymástól. Az első- és másodfokú végzés sérti a Kjt. 25. §-át, az Mt. 11. §-át és az Mt. 202. §-át is. Hivatkoztam arra is, hogy a határozott idejű kinevezés esetében a munkavállaló már a szerződés megkötésének pillanatában tisztában van a munkaviszonya megszűnésének időpontjával, ebből következően értelmetlen azt állítani, hogy szerződését a munkáltató a jogviszony megszűnésére történő jogellenes hivatkozással szünteti meg.

Előadtam azt is, hogy ahhoz, hogy a Legfelsőbb Bíróság az első- és másodfokú bíróság ítéleti álláspontját jogellenesnek nyilváníthassa, szükséges, hogy saját korábbi határozataitól eltérjen. A Bszi 29. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással kértem ezért, hogy az **EBH. 2006/1543. sz.**, jogilag téves elvi döntésével kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság kezdeményezzen jogegységi eljárást, különös tekintettel a Pest Megyei Bíróság **8.Mf.22611/2011/2.sz.végzésében** és **8.Mf.22206/2011/4. sz. jogerős ítéletében**, valamint a Békés Megyei Bíróság **3. Mf.25163/2008/4 sz. jogerős ítéletében** foglaltakra és a jogegységi eljárás befejezéséig a felülvizsgálati kérelmem elbírálását a Pp. 274. § (5) bek. alapján függessze fel. A Békés Megyei Bíróság **3. Mf.25163/2008/4 sz. jogerős ítéletében** foglaltak szerint: „A semmisség megállapítására irányuló felperesi igény **nem tartozik** a Munka Törvénykönyve 202. § 1. bekezdésében meghatározott körbe, így a kereset előterjesztésére az ott megjelölt 30 napos határidő **nem irányadó**, a semmisségre határidő nélkül lehet hivatkozni, ezért alperesnek elkésztésre történő hivatkozása nem alapos.”, amely álláspont a jelen felülvizsgálati kérelemmel megtámadott másodfokú határozatban foglaltakkal ellentétes. Minthogy több olyan ítéletet létezik, amely az EBH. 2006/1543. sz. eseti döntésétől eltér (a Békés Megyei Bíróság fenti számú ítéletére való hivatkozás azért kézenfekvő, mert ez az ítélet az interneten is fellelhető), a jogegységi eljárás lefolytatása az egységes bírósági joggyakorlat miatt – álláspontom szerint – elengedhetetlenül szükségesnek vettem.

A Kúria – valamint az alsóbbfokú bíróságok – álláspontja az alábbiakban sérti az Alaptörvény rendelkezéseit:

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. A tisztességes eljárás fogalmába – nyilvánvalóan – beletartozik az ítéletek megfelelő indoklása is. Az eljáró bíróságok – ezzel szemben – jogi érveimmel ítéleteikben egyáltalán nem foglalkoztak, így – az indoklás hiánya miatt – az eljárásban alapvetően sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogom.

Ugyancsak a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy keresetét a bíróság elbírálja. A határozott idejű kinevezés jogszerűsége vagy jogellenessége olyan – a jogviszony megszűnésétől teljesen független – jogkérdés, amely elbírálatlanul maradt az általam indított munkaügyi perben, de amelyet az eljáró bíróságoknak mindenképpen el kellett volna bírálniuk. Ezt a tényt – hogy ti. a határozott idejű kinevezés jogszerűsége vagy jogellenessége a jogviszony megszűnésétől független jogkérdés – egyértelműen bizonyítja az is, hogy a határozott idejű kinevezés jogszerűségét abban az esetben is lehet vitatni a munkaügyi bíróság előtt, ha a jogviszony a kereset beadása előtt nem szűnik meg. Az olyan – önmagában is törvénysértő – jogértelmezés, amely azt eredményezi, hogy a per legfontosabb alapkérdésében nem születik ítélet, alapvetően sérti az Alaptörvény fenti rendelkezését, ezért azt – álláspontom szerint – az Alkotmánybíróságnak mindenképpen meg kell semmisítenie.

Fontos hangsúlyozni, hogy esetemben az eljáró bíróságoknak – noha erre hivatkoztak – a jogviszonyom megszűnésének jogszerűségéről vagy jogellenességéről nem kellett döntenük.

A közkalkalmazotti jogviszony megszüntetésének eseteiben a bíróságnak a jogviszonyt helyre kell állítania és (a Kjt. 34. §-ban foglaltaknak megfelelően) rendelkeznie kell a jogkövetkezményekről.

A Kjt. 21. §-ra alapított, a kinevezés határozott idejű kikötése semmisségének megállapítása iránt indított perekben a bíróságnak a jogviszonyt nem kell helyreállítania, azáltal, hogy az alapkeresetet elbírálja és megállapítja, hogy a kinevezés határozott idejű kikötése jogellenes, a jogviszony automatikusan helyreáll, az elmaradt munkabért pedig a munkáltatói kárfelelősség szabályai szerint (Mt. 174. §) kell a munkáltatónak megtérítenie. Ennek tükrében pedig meg hangsúlyosabban vetődik fel az alapkereset elbírálatlansága és a bírósági eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogom sérülése a jelen eljárásban.

Felülvizsgálati kérelmemben továbbá előadtam, hogy ahhoz, hogy a Legfelsőbb Bíróság az első- és másodfokú bíróság ítéleti álláspontját jogellenesnek nyilváníthassa, szükséges, hogy saját korábbi határozataitól eltérjen. A Bszi 29. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozással kértem ezért, hogy az EBH. 2006/1543. sz.. elvi döntésével kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság kezdeményezzen jogegységi eljárást, különös tekintettel a Pest Megyei Bíróság **8.Mf.22206/2011/4.** sz. jogerős ítéletében és a Békés Megyei Bíróság **3. Mf.25163/2008/4** sz. jogerős ítéletében foglaltakra és a jogegységi eljárás befejezéséig a felülvizsgálati kérelmem elbírálását a Pp. 274. § (5) bek. alapján függessze fel. Hivatkoztam a Békés Megyei Bíróság **3. Mf.25163/2008/4** sz. jogerős ítéletében foglaltakra, amely szerint: „A semmisség megállapítására irányuló felperesi igény **nem tartozik** a Munka Törvénykönyve 202. § 1. bekezdésében meghatározott körbe, így a kereset előterjesztésére az ott megjelölt 30 napos határidő **nem irányadó**, a semmisségre határidő nélkül lehet hivatkozni, ezért alperesnek elkészettségre történő hivatkozása nem alapos.”, amely álláspont a felülvizsgálati kérelemmel megtámadott másodfokú határozatban foglaltakkal ellentétes. Előadtam, hogy a jogegységi eljárás lefolytatása az egységes bírósági joggyakorlat miatt – álláspontom szerint – elengedhetetlenül szükséges.

A Kúria végzése nem indokolja, hogy a jogegységi eljárás iránti indítványomat miért hagyta figyelmen kívül, s ezen indoklás hiányával ismét megsérti a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogomat. **Erre az indoklásra pedig azért is szükség volna, mert a Békés Megyei Bíróság 3. Mf. 25163/2008/4 sz. jogerős ítéletét – abban a részében, amelyben az ítélet megállapítja, hogy a semmisség megállapítására irányuló felperesi igény nem tartozik a Munka Törvénykönyve 202. § 1. bekezdésében meghatározott körbe, így a kereset előterjesztésére az ott megjelölt 30 napos határidő nem irányadó – a Kúria I. sz. munkaügyi tanácsa a felülvizsgálati eljárásban az Mfv.I.10.512/2008/8.sz ítéletével helybenhagyta (ellenkező esetben ugyanis a pert meg kellett volna szüntetnie).** Ily módon maga a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) vált a jogbizonytalanság alapvető forrásává, amelyben a három éves vagy harminc napos keresetindítási határidő alkalmazása annak függvényévé vált, hogy az ügy a Kúria melyik eljáró tanácsához kerül. Ezzel pedig ismét sérült az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogom.

A Beian vs. Romania (30658/05. sz. ügy), valamint a Iordan Iordanov és mások vs. Bulgária ügyben (23530/02. sz. ügy) az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke által garantált **tisztességes eljáráshoz való jog** megsértését állapította meg abban az esetben, ha a felsőbb bíróságok joggyakorlatában az azonos helyzetben lévők közül egyesek igényeinek helyt adnak, mások ugyanolyan igényeit pedig elutasítják. Ha a jogegységet biztosító mechanizmust a legmagasabb bírói fórum – annak indokoltsága ellenére – a konkrét ügyben nem alkalmazza, ez az eljárás tisztességességének sérelméhez vezet.

Az Alaptörvény XV. cikkének (1) bek. szerint a törvény előtt mindenki egyenlő és minden ember jogképes. A (2) bek. szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Az a joggyakorlat, amelyet a Kúria – már több mint egy évtizede – az ilyen jellegű ügyekben kialakított, és amelyet az eljáró bíróságok ügyekben is alkalmaztak, alapvetően egyenlőtlenséget teremt a munkavállalók között és azt eredményezi, hogy ugyanabban a jogkérdésben a munkavállalók, attól függően, hogy határozott idejű kinevezése meghosszabbítására sor került-e, más munkavállalóhoz képest eltérő keresetindítási határidőn belül fordulhat bírósághoz. A Kúria végzése szerint a jogviszonyom 2008. augusztus 24-ig megszűnésétől, pontosabban az arról való értesítéstől számított 30 napon belül vitathattam volna a kinevezés határozott idejének jogszerűségét, ill. – helyettesítés esetén – a kinevezés időtartamának illeszkedését a helyettesített személy távollétéhez. A keresetindítási határidő így – esetemben – legkésőbb 2008. szeptember 23-án lejárt. Azon közalkalmazottak esetében viszont, akiket alperes ugyancsak 2008. január 1-i hatállyal nevezett ki közalkalmazotti jogviszonyba, de kinevezésük 2008. augusztus 24-én nem járt le, vagy meghosszabbításra került, a keresetindítás lehetősége – ugyanezen jogkérdésben – meg a 2009-es vagy a 2010-es tanévben is fennállt. Mindez pedig alapvetően sérti az Alaptörvény fent idézett, a törvény előtti egyenlőséghez fűződő alkotmányos alapjogomat.

Fontos hangsúlyozni azt is – mellett az alkotmányjogi panaszomban foglaltak részben ezáltal válnak alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdéssé –, hogy a munkavállalók többsége a munkaszerződés aláírásakor az általános szerződési szabadság alapveléből indul ki, s így fogalma sincs arról, hogy – munkáltatója esetében – a közalkalmazotti törvény ezt az alapelvet korlátozza, ezért ő a kinevezés határozott idejű kikötése semmisségének megállapítása iránt pert indíthat a bíróság előtt. **A Kjt. 21. §-ban foglalt – az általános szerződési szabadságot korlátozó – munkajogi szabály ugyanis annyira speciális és oly módon tér el az általános szerződési szabadság – a mindennapok szerződéskötési gyakorlatát átható és a társadalom széles köreiben közismert – alapelvétől, hogy nem várható el a munkavállalóktól az sem, hogy tudomással bírjanak – egyáltalán – arról, hogy ilyen speciális szabály a Kjt. rendelkezései szerint létezik.** A Legfelsőbb Bíróság, ill. a Kúria (és a Legfelsőbb Bíróság elvi határozatai, ill. ítéletei alapján alsóbb fokon eljáró bíróságok) azonban azt a tényt, hogy a közalkalmazott a jogvesztő keresetindítási határidő megnyílásakor nem bír tudomással arról a speciális, az általános szerződéskötési alapelvek alól kivételt jelentő munkajogi szabályról (a Kjt. 21. §-ban foglaltakról), amelynek ismerete révén a perindítás lehetősége a gyakorlatban megnyílna előtte, joggyakorlatukban rendre úgy értelmezik, mintha a munkavállaló nem kívánna bírósághoz fordulni a törvényes rendelkezéseknek megfelelő – tehát határozatlan idejű – foglalkoztatásának kikényszerítése érdekében. Álláspontom szerint ez a joggyakorlat

egyértelműen elvonja a bírósághoz fordulás alkotmányos alapját a közalkalmazottaktól.

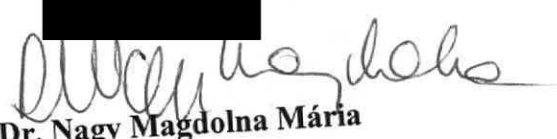
Fentiekre tekintettel kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszomban foglaltaknak teljes mértékben adjon helyt.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 51. § (1) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványom nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok, az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához viszont nem járulok hozzá.

Budapest, 2013. július 7.

Tisztelettel

képviselőként

Dr. Nagy Magdolna Mária
ügyvéd (15 621)

Dr. NAGY MAGDOLNA
ÜGYVÉDI IRODA
1061 Budapest, Október 6. u. 5.
Telefon: 266-1273, Fax: 483-1993
E-mail: drnagymagdolna@drnagymagdolna.hu

aki a képviselői jogot később, hiánypótlás keretében igazolja, mivel a Hivatal az eljárási képviselő tárgyában még nem foglalt állást, hogy az kiadható-e.

Dr. Nagy Magdolna Ügyvédi Iroda

drnagymagdolna@drnagymagdolna.hu

Levélcím: 1055, Budapest, Szent István Krt. 29. II./18.